

Sygn. akt IV KO 15/19

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **R. F. (F.)**

oskarżonego o czyn z art. 284 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 19 marca 2019 r.

wniosku Sądu Rejonowego w M.

z dnia 17 stycznia 2019 r., sygn. akt II K [...],

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uwzględnić wniosek i przekazać powyższą sprawę do
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w C.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w M., rozpoznający sprawę R. F., oskarżonego o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k., postanowieniem z dnia 17 stycznia 2019 r., sygn. akt II K [...], wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie przedmiotowej sprawy Sądowi Rejonowemu w C. z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wniosek uzasadniono stanem zdrowia oskarżonego, który zgodnie z załączoną do akt sprawy opinią biegłego kardiologa, co prawda nie uniemożliwia mu uczestnictwa w rozprawach w charakterze oskarżonego, ale tylko przed sądem właściwym dla jego miejsca zamieszkania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego, pod pojęciem wskazanej w art. 37 k.p.k. przesłanki „dobra wymiaru sprawiedliwości”,

uzasadniającej przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, należy rozumieć między innymi konieczność zapewnienia sprawnego i możliwie szybkiego rozpoznania każdej sprawy (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2008 r., II KO 77/08; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2008 r., II KO 5/08). Sąd Najwyższy przyjmuje również, że stan zdrowia oskarżonego może być okolicznością, która uzasadnia przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KO 22/18).

Przytoczone przez Sąd wnioskujący argumenty, znajdujące potwierdzenie w zawartej w aktach sprawy opinii biegłego kardiologa z dnia 14 stycznia 2019 r. (k. 582 - 585), uzasadniają przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w C.. Ze sporządzonej opinii lekarskiej wynika, że oskarżony cierpi na wielonaczyniową chorobę wieńcową i może co prawda brać udział w postępowaniu karnym, ale w sądzie właściwym dla jego miejsca zamieszkania. Trzeba też odnotować, że wcześniej wydane w sprawie opinie lekarskie wskazywały na niemożność udziału oskarżonego w postępowaniu, która skutkowałą koniecznością odraczania kolejnych terminów rozpoznania jego sprawy, bowiem oskarżony wnioskował o umożliwienie mu realizowania jego prawa do bronięcia się osobiście na rozprawie.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że określona przepisem art. 37 k.p.k. przesłanka przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu została spełniona. Nie ulega wątpliwości, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, uzasadniające korzystanie z właściwości delegacyjnej na podstawie art. 37 k.p.k., przejawia się nie tylko w realnym zagrożeniu obiektywizmu w orzekaniu o odpowiedzialności karnej, lecz także w równie realnym zagrożeniu sprawnego i szybkiego przeprowadzenia postępowania sądowego, realizującego ustawowy postulat rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie. Tym bardziej więc dobro wymiaru sprawiedliwości narażone jest na szwank wówczas, gdy w sprawie zawisłej przed sądem może w ogóle nie dojść do wydania orzeczenia kończącego postępowanie z powodu stanu zdrowia oskarżonego

(por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 sierpnia 2005 r., sygn. akt II KO 47/05).

Jeżeli możliwe jest więc usunięcie takiego niepożądanego stanu poprzez dopuszczenie odstępstwa od zasad wyznaczających właściwość sądu, to sprawę należy przekazać sądowi, przed którym oskarżony - uwzględniając jego stan zdrowia - może się stawić. W ocenie Sądu Najwyższego, taka właśnie sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie i dlatego orzeczono jak na wstępie.